„Magyar nyelv! Sarjadsz és egy vagy velünk / és forró, mint forrongó szellemünk!”

www.nyugatijelen.com

NYUGATI JELEN

Polgári napilap

Megjelenik Arad, Fehér, Hunyad, Krassó-Szörény és Temes megyében

2,00 lej
Előfizetőknek **kedvezményesen**

XXXV. évfolyam, 9332. szám • 8 oldal
Hétfő, 2023. október 9.

120 Ft.; 0,60 euró. Havi 1800 Ft.; 9 euró + postaköltség

„Biztosítanunk kell a képviseletünket minden szinten” 3.

Kitüntetésekkel fűszerezett remek előadás 4.

Lélekporc – Kézdi Imola második verseskötete az Aradi Kamaraszínházban
6. / Napról napra

Fejet hajtottunk

Arad – Mint minden évben, idén is megemlékeztünk az aradi tizenhárom vértanúról, akik közül tizenegyen a váraljai Vesztőhelyen nyugszanak. A 174 évvel ezelőtti eseményekre emlékező hivatalos, egyházi és magánszemélyek péntek délután gyűltek össze a Vesztőhelyen, majd később a minorita templomban, s este a Megbékélési parkban, hogy emlékezzenek, imádkozzanak, és fejet hajtva elhelyezzék a megbékélés virágait.

A vesztőhelyi megemlékezés a Thoroczkay István Egyesület huszárjainak lovas felvonulásával indult. A hátasokon lovagló huszárok a számukra kijelölt helyre érve díszegyenruhában tisztelegtek a hősök előtt. Ezt követően a román, a magyar és az Európai Unió himnusza csendült fel, majd Fekete Károly az aradi Kölcsey Egyesület alelnöke lépett az obeliszk előtt felállított emelvényre, hogy röviden köszöntse a magyar és román ajkú emlékezőket. Fekete Károly a magyar történelmi egyházak képviselőit, köztük őexcellenciája Horváth Zoltán István Esztergom-Budapesti Főegyházmegye főszékesegyházi káptalan protonotárius kanonokot, a Pesti-Belső Espereskerület, Budapest-Terézváros Szent Teréz Plébániájának a plébánosát kérte fel, hogy imádkozzon a hősök lelkiüdvéért. Horváth Zoltán István néhány szóban feleleventette azt is, amikor először helyezhetett el egy szál virágot az aradi vértanúk emlékművénél. Beszédét román és német nyelven ft. ns. Király Árpád marosi főesperes tolmácsolta, majd Tóbiás Tibor Györggyel, az Aradi Református Egyházmegye esperesével valamennyien imádságra kulcsolták kezüket.

Az imádságot követően a jelenlévő hivatalos és egyházi személyek, önkormányzatok képviselői, civil szervezetek, tanintézmények és magánszemélyek elhelyezték az obeliszknél a kegyelet virágait. Elsőként Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke koszorúzott, majd következtek: Bognár Levente és Horváth Júlia tanácsosok (Arad Municípiumi Helyi Tanácsa nevében), Lázár János miniszter (Magyarország Kormánya), Tóth Csaba prefektus és Pál Norbert tanácsos (Arad Megye Prefektusi Hivatala képviseletében), Zákonyi Botond nagykövet (Magyarország Bukaresti Nagykövetsége), Iustin Cionca elnök (Arad Megye Tanácsa), Grezsa Csaba főkonzul (Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusa), Horváth Zoltán István protonotárius kanonok (Esztergom-Budapesti Érsekség), Sándor Mátyás ezredes, véderő attasé (Honvédelmi Minisztérium), Faragó Péter Arad megyei RMDSZ-elnök és Péró Tamás megyei tanácsos.

A koszorúk és virágok elhelyezése után a megemlékezés a székely himnusz eléneklésével zárult.

A. O.

KELEMEN HUNOR RMDSZ-elnök beszéde

Néhány jó oka és hosszú sora van annak, hogy itt állhatunk október 6-án Aradon és a szabadságharc vértanúira emlékezhetünk.

Azokra a bátor férfiakra és a sok-sok tízezer ismert vagy ismeretlen társukra, férfiakra és nőkre, akik, ha kellett, fegyverrel, és mint a vértanúk sorsa is mutatja: ha kellett, életük árán is védelmezték a szabadságot.

A szabadság lényegénél fogva mindenkié.

Ha valakit kirekesztenek belőle, akkor az már nem szabadság.

Mondhatom másképpen is: ha a szabadság mindenkié, akkor az érte vívott küzdelem is az. A Magyarországon vagy a román fejedelemségekben, Galíciában és Lengyelországban 1848-ban kirobbant forradalmak mindegyike fontos fejezete volt a kelet-európai országok hosszú, több évszázados szabadság-történetének.

A tágabban vett térségben, amelyben élünk, Kelet-Európában, a szabadság 1989-ben nyerte el mai – és a korábbiaknál talán tartósabb – formáját.

Folytatása az 5. oldalon

LÁZÁR JÁNOS miniszter ünnepi beszéde

Tisztelt emlékezők, kedves magyarok és románok!

Az elmúlt időszakban, ha magyar kormánytag valamelyik szomszédos országba ment, akkor az érintett állam azonnal külügyi demarsokkal és félhivatalos SMS-ekkel igyekezett eligazítani, hogyan kell helyesen viselkedni...

Az elmúlt héten már épp kezdtem megsértődni, hogy engem nem méltat figyelemre az általam egyébként nagyrabecsült – és a hatékonyságát illetően történelmi távlatban kifejezetten irigyelt – román diplomácia, de szeretnék mindenkit megnyugtatni: a napokban én is megkaptam a vonatkozó illemszabályokat.

Pedig szerintem ezekre a figyelmeztetésekre nincs szükség. Máskor sem nagyon, de október 6-án aztán különösen nincs.

Mert miközben október 6-a valóban a magyar történelemben bír kitüntetett jelentőséggel, aközben ebben a napban csupa olyan érték fogalmazódik meg, amely a határ egyik és másik oldalán élő embereket, magyarokat és románokat összeköti, nem pedig elválasztja egymástól.

Folytatása a 4. oldalon

FARAGÓ PÉTER megyei RMDSZ-elnök beszéde

Tisztelt Miniszter úr, Szövetségi elnök úr, Esperes úr, Prefektus úr, Tisztelt Egyházi és Világi Méltóságok, Tisztelt Aradiak!

1849. október 6. Reggel fél hat. Az aradi vár északi sáncában először a golyó általi halálra ítélteket vezették elő, majd sor került a kilenc akasztófára ítélt tábornokra. 174 évvel ezelőtt ezen a napon végezték ki az 1848–49-es szabadságharc 13 tábornokát.

„Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa?” – hangzott el a legenda szerint Lázár Vilmos főtiszt utolsó kérdése azon a reggelen, amikor életét áldozta a szabadságért.

Tisztelt Emlékezők!

A mai gyásznap legyen az emlékezés és a számvetés napja. Tegyük fel újból a kérdést: ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa?

Úgy gondolom, hogy nem a megtorlás, nem a vesztes csatáink és nem a levert forradalmaink tehetnek arról, hogy nekünk, magyaroknak ilyen sors jutott. Épp ellenkezőleg. Sorsunkat azok formálták, nemzetünket azok erősítették, akik a történelem folyamán a sor elejére álltak, akkor is, ha a sor a bitófához vezetett.

Folytatás a 4. oldalon